

CANTO - 37

Mutual assault between the dear spouses

121. **P**assing through the royal avenue, he reached,
The House of Advanced Research and Learning;
And then the Centre of Medical Care.
Then crossing a road and elephant yard
Where elephants with crescent shaped tusks were stalled
He entered a hall where darkness had engulfed.
She chased and cut his ankle; he, her left arm!
Two aged souls fell wounded, side by side.
122. **B**oth the bodies spilling hot blood
Quivered like fish taken out of water!
"End knocks at my doors", they both wailed!
Like two barren udders yielding no milk
They both fell rotten and cursed their fate.
Their murmurs were nothing but death pangs!
Realizing that they were nearing the inevitable end,
Both these aged persons were dismayed!
123. **D**eeply strained relationship, separation and bitterness
And the consequent gulf between the spouses
For many years, grew like a thorny bush
In a thick forest! Lived she apart till this age!
Like a child caught in the fire
Raises an alarm and calls her mother-amma
Atta recalled him in husky voice; "Attan! O my dear!"
Astonished Virappan echoed, "Atta! Dear!"

இயல் - 38

வீரப்பன் தன் மனைவியான ஆத்தாவைப் புரண்டனைத்தான். அவளும் அவ்வாறே!

124. “ஆண்என்று வாள்சுமந்தும் எனைத் தொடர்ந்தும்
ஆள்என்றும் மரமென்றும் தெரியாப் போதில்
காண்என்று கணுக்காலைத் தீர்த்தாய் என்உள்
கனிஎன்றும் கரும்பென்றும் கிடந்த நீதான்:
வீண்என்று கருதுகிலேன்! என்செய் கைக்கு
விளைவென்று கருதுகின்றேன்! கொடிய சாவைப்
பூண்என்று புகன்றாலும் மகிழ்வேன்” என்று
புரண்டனைத்துப் பொன்னேஎன்ற முத்தான் கூவி
125. “படையாளிற் பகைஆள்போல் இருந்தாய் அத்தான்!
பாண்டியனார் பரிசென்னும் நீண்ட பேழைக்
குடையாளின் பணியாள்நான்! நரிக்கண் ணற்கே
உளவாளாய் நீயக்கே ஓடினாய் என்
றடையாளம் தெரியாமல் இழைத்த குற்றம்
அறிவாளா பொறுத்திடுக” என்று நெஞ்சம்
உடைவாளாய் இருகையால் அணைத்த மெய்யை
ஒருகையால் அணைத்ததன்பில் உயர்வா ளானான்
126. “பிள்ளையெங்கே?” எனக்கேட்டான் வீரப் பன்தான்!
“பெருங்குடிசை தனிலெனையும் வேந்தன் பெற்று
கிள்ளையையும் சிறைசெய்ய நரிக்கண் தீயன்
கிளப்பிவிட்ட கொடுமறவர் உயிரை அங்கே
கொள்ளையிட்டுக் கொண்டிருந்தான்! அன்னம் என்னும்
கோவையிட்ட செவ்விதழாள் உள்ளத் துள்ளே
முள்ளையிட்டார் போல்அச்ச மேமே லிட்டு
முறையிட்டாள் இட்டுவந்தேன்” என்றாள் ஆத்தா.

CANTO - 38

Virappan and Attal hug each other

124. "Once so sweet as chosen delicious fruits
O my sugar-cane juice! With sword, in manly attire
You chased me, unaware who I was,
Pounced upon me and slashed my ankle!
Least distressed I am! I do deserve
This, a reward for all my past misdeeds!
Even death I welcome if it is your command,
Attal, my love!" he said and fondly hugged.
125. "You were dressed lika a Vezham soldier.
I'm at the services of the owner
Of that treasure. From the palace you sped!
I thought you were Narikkannan's spy!
This is the result of mistaken identity!
Kindly forgive me for this tragedy!"
And then warmly they hugged each other;
By her love so pure, she attained dizzy heights!
126. "Where is my son?" Virappan enquired.
Replied she: "Cunning Narikkannan's men came there
To take me and Annam and put both
Behind the prison walls! Red-lipped Annam was scared
As if having been put in a thorny bush!
To fight the alien soldiers there is Velan
Who must be felling the enemies one by one!
I've left him there, to fend that hapless girl".

127. "மண்காண முகில்கிழித்து நிலவு வந்து
 மற்றவர்கள் நமைக்காண வைத்தல் காண்பாய்!
 புண்காண இடருற்றுக் கிடக்கின் றோமோ!
 புறஞ்சென்று நலங்காண வகையு மில்லை!
 பண்காணும் மொழிஅன்னம் தனையும், பெற்ற
 படிகண்ட பிள்ளையையும் இந்நாள் என்றன்
 கண்காணு மோ" என்றான்! துன்பத் துக்கோர்
 கரைகாணா மற்கிடந்தார் இருவர் அங்கே.

127. “மண்காண முகில்கிழித்து நிலவு வந்து
 மற்றவர்கள் நமைக்காண வைத்தல் காண்பாய்!
 புண்காண இடருற்றுக் கிடக்கின் றோமோ!
 புறஞ்சென்று நலங்காண வகையு மில்லை!
 பண்காணும் மொழிஅன்னம் தனையும், பெற்ற
 படிகண்ட பிள்ளையையும் இந்நாள் என்றன்
 கண்காணு மோ” என்றான்! துன்பத் துக்கோர்
 கரைகாணா மற்கிடந்தார் இருவர் அங்கே.

127. **P**iercing through the clouds, the moon has emerged
To have a glimpse of the earth and by chance
Makes others see us, through its luminous rays.
We now shed blood! No way to escape death!
Could I see pretty Annam and my son
Whom I've till now forsaken?
Would my eyes be blessed to see them?" he sighed.
Both lay there in boundless sorrow.

இயல் - 39

நரிக்கண்ணனை வேழ மன்னன் சீறினான்.

128. திகழ்வேழ மன்னனுடன் அமைச்சன், அன்னம்,
செயலுடையார் திருமன்றில் அமர்ந்தி ருந்தார்!
அகம்வேறு பட்டநரிக் கண்ணன் அங்கே
அழைத்தபடி வந்துநின்றான்; வணக்கம் செய்தான்!
“இகழ்ச்சிமுடி பூண்டவனே என்செய் தாய்நீ?
இந்நாட்டு மன்னனைப் பின்னி ருந்து
நகைபுரியக் கொலைசெய்தாய்; அட்டே நாட்டின்
நங்கையினைத் தங்கையென்றும் பாராய்; கொன்றாய்
129. “நாடிழந்தாள்; நற்றந்தை, தாயி ழந்தாள்.
நலமிழந்தாள். கலமிழந்தாள்; கொடி பறந்த
வீடிழந்தாள்; புகழ்இழந்தாள்; மண மிழந்த
விரிமலரைப் போலிருந்தாள்! அரச அன்னப்
பேடிழந்த அனைத்துக்கும் நீஆ ளாகிப்
பெற்றவற்றில் மீதியுள்ள உயிர்இ ழக்கத்
தேடுகின்றாய்; ஆத்தாவைத் தீர்த்திட் டாயோ,
திருடிவிட்டாய் பாண்டியனார் பரிசை எடா!
130. “பின்னறிவாய் எந்தோளின் வாளின் சீற்றம்!
பிழைசெய்த தேன்” என்று மன்னன் கேட்டான்!
“முன்னறியும் அறிஞர்க்கு முதல்வரான
மூதறிஞ ரேழுமுதும் அறிவீர் என்னை!
என்னறிவால் வானொடுவின் ணறிய நாயேன்
எக்கொலையும் செய்தறியேன்; பொறுத்த ருள்க.
கன்னலிடைக் கணுக்கண்டு பொறாரோ? தங்கள்
கைவாளால் வீழ்ந்திடுமுன், காலில் வீழ்ந்தேன்!

CANTO - 39

Vezham king scorns at Narikkannan

128. **T**he king was seated in the Court Hall;
Annam, the minister and the elite, were there.
Having been summoned to appear before the king
Narikkannan came there and stood saluting.
"What a felony you've committed
To ascend the throne! Brutally you did kill
The Kadir king by piercing his back -
Ruthlessly killed the queen, your sister too!"
129. **"A**nnam lost her land! Lost both her parents!
Lost her jewels and health! Lost her palace
Where flags fluttered! Lost her lustre! She looks
Like a flower that has lost its fragrance!
Having caused so much loss to this swan
Hell bent you are now to end her life!
Have you killed Attal too? Did you steal
King Pandiyan's treasure? Tell me, you, scoundrel!
130. **"Y**ou might know the might and wrath of my sword!
Why did you commit felony?", the king asked!
"You, the elite, gracing this hall,
You might have understood me fully well.
This fealty vassal has committed no felony,
I swear on the wind and the sky.
Kindly pardon me! Let me fall at your feet
Before facing the wrath of your sword!

இயல் - 40

தான் கொலை செய்யவில்லை, என் மகனை இவளே
மணந்துகொண்டு இந்நாட்டை இவளே ஆளட்டும்
என்றான் நரிக் கண்ணன்.

131. “அன்னத்தைக் கொலைபுரிதல் இல்லை; அந்தோ
ஆத்தாவைக் கொலைபுரிதல் இல்லை; அந்தப்
பொன்னொத்த பேழையினைக் கண்ட தில்லை!
பொய்யுரைப்ப தாயில்லை. இதையும் கேட்பீர்:
கன்னத்தைத் தன்நகமே கீறி டாது
கதிர்நாட்டை ஆண்டான்என் மைத்து னன்தான்!
தன் அத்தை மகனைஇவள் மணந்து கொண்டு
தாளாள் இந்நாட்டைப் பின்நாள்” என்றான்

132. நரிஇவ்வா றுரைத்தஉடன், அரசன், “ஆம்ஆம்
நன்முடிவு! நன்முடிவே!! அன்ன மேஉன்
கருத்தென்ன? அதுதானே” என்று கேட்டான்
கனிமொழியாள் கூறுகின்றாள்: “குயிலி னங்கள்
திருச்சின்னம் ஊத, நறுந் தென்றல் வீசக்
செவ்வடியார் அன்னம்உலா வரும்நா டாள்வீர்
ஒருத்தன்எனை மணப்பதெனில் அன்னோன், என்றன்
உயர்பேழை தனைத்தேடித் தருதல் வேண்டும்!

CANTO - 40

*Narikkannan denies the allegations suggests
that Annam could marry his son and become
the queen*

131. "I won't kill Annam! Nor would I
Kill Attal! I Promise! I don't utter lies!
That precious treasure I've never seen.
Kindly lend your ears to this submission of mine
One's fingers won't hurt his own cheeks.
The Kadir king was none but my sister's husband!
Let Annam wed my son and rule this land!"
Cunning Narikkannan so uttered!
132. The Vezham king was pleased at this and approved:
"Yes! Your suggestion is good! Really good"
He continued "Hope Annam would agree to this!"
To this Annam replied, "Your Majesty's words
I do really honour! In your fertile land
Cuckoos coo, the breeze wafts and swans saunter!
The man I want to wed should be so bold
To trace the treasure and bring it to light!

இயல் - 41

அன்னம் “என் பேழையைத் தேடித் தருவோனையே
நான் மணப்பேன்” என்றாள்.

133. “முன்பாண்டு வையத்தில் முறைந டாத்தி
முத்தாண்டான் எனும்பெயரை நிலைநி றுத்தும்
தென்பாண்டி நாட்டான்பால் என்மு தாதை
சிறைச்சோழ னைவென்று, பெற்ற தான
என்பாண்டி யன்பரிசை எனக்க ளிப்போன்
எவனெனினும் அவனுக்கே உரியேன் ஆவேன்
அன்பாண்டா ரேஇதுஎன் உறுதி யாகும்
அருள்புரிய வேண்டு”மென்றாள் தெருள்உள் ளத்தாள்

134. “காற்றுக்கும் ஆடாமல், கனல்த னக்கும்
கரியாமல் நன்முறையில் முப்ப ழத்தின்
சாற்றுக்கு நிகரான மொழியா ளேநீ
சாற்றுமொழி ஒவ்வொன்றும் நோக்கும் போது
நூற்றுக்கொன் றேஅன்றோ மானே உன்றன்
நுண்ணறிவால் நீயுரைத்த வாறு நானும்
ஏற்றுக்கொண் டேனதுபோல் ஆகட்டும் தீர்ப்
பிது”வென்றான் மதிபெற்ற வேழ மன்னன்

CANTO - 41

Annam expresses her vow

133. "One of my ancestors was a chief under
Muttantan, a gallant Pandyan emperor.
That fief defeated the Chola king
And got this treasure as a royal gift.
I wish to marry the man who can restore
And bring me back that precious treasure!
Hope our benign ruler, will approve of this
And forgive me for making this submission."
134. "You're stubborn, not to be blown by the wind
Nor burnt by the flames! Your voices as sweet
As the sugar-cane juice and succulent fruits!
Words of wisdom are not so often heard;
But every word you utter is one in thousands!
Your deft suggestion I do accept and now,
Instantly proclaim my royal pronouncement"
Thus declared the enlightened Vezham king.

இயல் - 42

அன்னத்தின் எண்ணத்தை அரசன் ஓப்பினான்.
இம்முடிவை முரசுறைவிக்கக் கேட்டுக்கொண்டான்
அன்னம்.

135. “இம்முடிவை நாட்டார்க்கு முரசுறைந்தே
இயம்புவிக்க வேண்டுகின்றேன்” என்றான் அன்னம்!
செம்முடியை அசைத்திட்டான். மன்னன்; ஆங்கே
செயல்முடிப்போம் என்றார்கள் அங்கி ருந்தோர்!
“அம்முடிவால் தீமைபல நோதல் கூடும்.
அன்னமே மருமகளே இதனைக் கேட்பாய்!
தம்முடிமேல் பேழையினைத் தூக்கி வந்த
தண்டுன்று கிழவரைநீ மணப்ப துண்டோ!”
136. எனக்கேட்டான் நரிக்கண்ணன், அன்னம் சொன்னான்:
“ஈவார்ஓர் கிழவரெனில் எனைம ணக்க
நினைப்பரோ? நினைப்பரெனில் கிழவ ரல்லர்
நெஞ்சத்தில் இளைத்தாரே வயதில் மூத்தார்!”
என உரைக்கப் பின்னும் நரிக் கண்ணன்: “நோயால்
இடருற்றோன் என்றாலோ?” என்று, கேட்டான்.
“தனியரசு போக்காத நோயை நானே
தவிர்க்கின்ற பேறுபெற்றால் மகிழ்வேன்” என்றான்.
137. பகையாளி யாயிருந்தால் தீமை என்றான்
“பகையாளி உறவாளி ஆதல் உண்டு;
மிகஉறவும் பகையாளி ஆதல் உண்டு
வியப்பில்லை இது” என்றான். “குழந்தை யாயின்
நகையாரோ” என்றுரைத்தான். “அவ்வ ரும்பு
நன்மணத்தைச் செய்யுமெனல் நகைப்பே!” என்றான்
“இசுழ்சாதி ஒப்புவதோ” என்று கேட்டான்
“இவ்வுலகில் எல்லாரும் நிகரே” என்றான்.

CANTO - 42

The king agrees to Annam's suggestion

135. "Let drummers proclaim the royal decision.
This is this poor girl's submission!"
As Annam said this the King too nodded his head,
In assent! "Let's act at once!" others said.
"This decision might be disastrous!
Annam, my niece, please heed to this!
If an old man with a walking stick
Perchance brings that treasure, would you wed him?"
136. To this critical question of Narikkannan, Annam replied,
"If an old man dares do this risky deed,
He won't seek my hands! If he so does
He is young in spirit, though old in age!"
Not floored, Narikkannan again asked,
"If he has got a failing health?"
"I will be glad" replied Annam,
"If my country's failing health is removed first!"
137. "If he is our enemy, it will be disastrous!"
"Enemies, at times, become our trusted friends!
Bosom friends also turn into arch enemies!
No wonder it is!" "Won't men laugh at us
If it be a child?" "Astounding it is
If a bud can flourish like that!" she curtly said.
"If he hails from a low caste?" he asked.
"All men are born equals!" she replied.

138. “கோழையே னுங்கொண்டு காட்டு மேட்டுக்
கொல்லையே னும்குற்றித் திரியு மந்த
ஏழையே னும்கண்ணுக் கினியான் இன்றேல்
இம்மியே னும்வாழ்வை இனியான் வேண்டேன்
கோழையே னும்பெண்டிர் இவ்வா றோதும்
கொள்கை ஏ னில்லை” “காண் இன்பம் இன்றேல்
பேழைஎன் சீர்த்திஏன் பெற்றி ருக்கும்
பெண்மைஏன் இளமைஏன்” என்றான் மாமன்
139. “ஒத்தஅன்பால் ஒருத்திபெறும் காத லின்பம்
ஒன்றுதான் இங்குள்ள தென்று ரைத்தாய்.
செத்தவன்பால் ஒருத்திபெறும் இன்பம் உண்டு
சேதிஇது புதிதாகும்; கேட்க வேண்டும்
மெத்த, வன்பால் வஞ்சத்தால் மான மின்றி
மிக்கபெரு மக்களெலாம் ஏங்க ஏங்கச்
சொத்துஅவன்பால் பெற்றவனை மாற்றி அந்தச்
தூயான்பால் அன்பர்பெறச் செய்தல் இன்பம்!
140. “இன்பம்வரும் வழிகன்பல உண்டு மண்ணில்!
எதிர்த்துநேர் வெற்றிபெற முடியா தென்றே
அன்பமைய உறவாடித் தன்னை வாளால்
அழித்துப்பின் முழுநாடும் அடைந்தான் என்றால்
பின்பவன்பால் பொன்னாட்டை மீட்கப் போக்கும்
பெருநாட்கள் ஒவ்வொன்றும் திருநா ளாகும்
வன்பகையால் துடிக்கையிலும் தொண்டு செய்வோன்
வரவேற்கும் இன்பத்துக் களவே இல்லை.”
141. “என்பாபல கூறியபின் எழில்வேந் தன்பால்
“என்பாண்டி யன்பரிசைத் தேடு விக்க
இன்றுமுதல் நீவிர், நடு நின்று நோக்கி
இடரின்றிக் காப்பதுநும் கடனே” என்றாள்.
நன்றுமட மயிலேநீ செல்க என்றான்
“நரிக்கண்ணா, இருக்கின்றேன் நானும் இங்கே
ஒன்றுபிழை என்றாலும் ஒப்பேன் அன்னம்
ஒருத்தியிர் உன்குடியின் உயிருக் கொப்பாம்.”

138. **"Fed** on porridge and sweating hard
 In thick woods, barren lands and fields fertile
 A person may be poor but should look handsome-
 That is what the girls of today must aspire!
 Though soft, they have to be stubborn in this aspect!"
 "But you lack that spirit. Without yielding pleasure
 Of what use is youth, fame or female charm?
 And what's the use of that treasure?" Nari asked.
139. **"You** have spoken as if mutual love
 Is the only pleasure that women derive!
 In fact, women love even dead persons!
 This news may look odd! But please listen:
 Pleasure it is to restore property,
 That has been taken by force or fraud,
 Much to the agony of people at large
 And hand it over to its real owner!
140. **"In** so many ways we can derive pleasure.
 Knowing well that one's defeat is certain
 In a direct combat, one might hatch plots
 And cover the crown by killing his king;
 At the struggle of restoring this homeland
 Every day spent, is truly a hey-day.
 Against odds when services are rendered
 Then, pleasure is surely derived."
141. **Saying** so, she made this submission:
 "Kindly order meticulous search!
 Let the task go ahead unhampered
 By any external interference!"
 The king assured to honour that peacock's prayer.
 "Here I'm committed to provide shelter
 To hapless Annam! I will brook no harm!
 Know this Narikkannan!" Warned thus the king.

142. "அன்னத்தின் அன்புடையார்; நரிக்கண் ணற்கே
 ஆனவர்கள் என்னுமோர் பாகு பாடு
 தன்னைநம் படைமறவர், உளவு காண்போர்,
 சற்றேனும் கருதாமல் நடத்தல் வேண்டும்!
 சின்னநரிக் கண்ணனவன் வஞ்சம், சூழ்ச்சி,
 செயநினைப்பான்; செய்திடுமுன் என்பால் சொல்க!
 மன்னுகவே சரிநீதி" என்று மன்னன்
 வழுத்தினான் எல்லாரும் வணங்கிச் சென்றார்.

142. "Let my rule be fair and just
 Let not our spies or soldiers take sides,
 Either with Annam or Narikkannan!
 Shun all discriminations!
 Petty minded Narikkannan might devise
 Many things! Then inform me well in advance!
 Let my rule be just and fair!" he repeated.
 They saluted him and departed.

இயல் - 43

முரசுறையப்பட்டது!

143. கீதிர்நாட்டின் வீதியெலாம் யானை மீது
 கடிமுரசு முழக்கினான்: “அன்னம் என்னும்
 கதிரைவேல் மன்னன்மகள் இழந்து போன
 கவின் பாண்டி யன்பரிசைத் தேடித் தந்தால்
 அதுபோதே அவனையோ அவன் குறிக்கும்
 ஆளனையோ அவன்மணப்பாள்! தேடு வோர்க்கும்
 எதிர்ப்பில்லை, எவராலும் இடரும் இல்லை.
 இதுவேழ மன்னவனார் ஆணை” என்றான்.

CANTO - 43*Drummer announces*

143. **T**he drum mounted on an elephant
Made this announcement in all the streets:
"Annam, the fair princess of Kadir Nadu
Has taken a vow to marry the person
Who can trace the Pandyan's treasure,
Or the one chosen by that finder.
None shall resist! None shall hamper!
This is Vezham king's order!"

இயல் - 44

ஊரீப் பேச்சுக்கள்.

144. முழக்கத்தைக் கேட்டவர்கள் பல உரைப்பார்:
 “முறையறியா நரிக்கண்ணன் மகனாய் வந்த
 கொழுக்கட்டை, அன்னத்தை மணந்து கொள்வான்;
 கொடுத்திடுவான் எடுத்திருக்கும் பேழை தன்னை!
 வழக்கத்தை விடுவானோ? வஞ்சம் சூழ்ச்சி
 வற்றாத கடலன்றோ? உற்றார் தம்மை
 இழக்கத்தான் செய்தானே! இருக்கும் பெண்ணை
 இழக்கத்தான் இச்சூழ்ச்சி செய்தான்” என்பார்.
145. “கள்ளர்பலர் இருக்கின்றார் தென் மலைக்குள்
 கைப்பற்றிப் போயிருப்பார்; அங்குச் சென்றால்
 உள்ளபொருள் அகப்படுமே என்பார். ஆனால்
 உட்செல்ல யார்துணிவார்?” என்று ரைப்பார்
 “பிள்ளைகள்போய் அரண்மனையில் விளையாடுங்கால்
 பெட்டியினை எடுத்திருப்பார்; அவர்கள் அப்பன்
 கொள்ளையடித் துக்கொள்வான்; அன்ன மென்னும்
 ‘கோக்காத முத்தை’” என்று சிலபேர் சொல்வார்.
146. “அவ்வமைச்சன் பொல்லாத திருட னன்றோ?
 ஆளில்லா நேரத்தில் அடித்துக் கொண்டு
 செவ்வையாய் இந்நாளில் அன்னத் திற்குத்
 தித்திப்புக் காட்டிஅந்த மாம்ப முத்தைக்
 கவ்விடுவான் அள்ளுறக் கசக்க ‘எட்டிக்
 காயா’” என்பார் சிலபேர்! அந்தப் பேழை
 இவ்வால மரத்தடியில் என்பார் சில்லோர்!
 இத்தோப்பில் இக்கிணற்றில் என்பார் பல்லோர்!

Comments of the commoners

144. **O**n hearing this, the people passed remarks many:
 "The son of that unscrupulous Narikkannan
 A glutton will wed her, it's true,
 Since he can give back the stolen treasure!
 Will he not utilize this valuable chance?
 Isn't he an adept in intrigues?
 He made her lose her parents! This is a ruse
 To rope in that hapless princess!"
145. **T**he dacoits of the Southern ranges
 Might have robbed that treasure!
 But, who would have the courage to venture,
 To search in those steep hills and thick woods?"
 Some said "The children playing in the palace
 Might have taken the treasure by chance-
 Their fathers might make use of this chance
 And wed this 'unpricked pearl', our princess!"
146. **I**sn't he an adept in the art of theft?
 By now, he might have used many a bait.
 He might have coerced her by force
 Or convinced her through his sugar-coated words!
 Would anyone ever hesitate
 To relish this mango ripe?"
 "Here under banyan tree, it's hidden
 Within a well- the woods" – thus rumours were spread!

இயல் - 45

நீலி என்னும் தோழியிடம் அன்னம் வருத்தமுரைத்தாள்.

147. நிலவெரிக்கும் இரவினிலே அரச அன்னம்
நீலிஎனும் தோழியிடம் நிகழ்த்து கின்றாள்:
"குலையெரிந்து போனதடி! ஆத்தா வின்னை
குறைபட்டுப் போனது! அவள் மணாளர்
நிலைகலங்கக் கணுக்காலை இழந்து போனார்!
நெற்றியிலே வாளின்நுனி பட்ட தாலே,
மலைநிகர்த்த தோளுடையான் வேலனுக்கு
வாடிற்றாம் மலர்முகமும்! என்னால்! என்னால்!!
148. "வீரப்பக் கிழவரைநான் கண்டேன் அன்னார்
விளக்கமுறச் சொல்லவில்லை எனினும், 'பெண்ணே
ஆரப்பன் நாட்டுக்கு நரிபி பிறந்தான்?
ஆதுவெல்லாம் இல்லைஇனி நீயே ஆள்வாய்!
நேரப்போ வதையெல்லாம் அறிவார் யாவர்?
நிலையறிவா நரிக்கண்ணன் கூத்த டித்தான்!
தீரட்டும் என்னோயும்; ஆத்தா நோயும்!
சேரப்பல் லாண்டுநீ வாழி' என்றார்.

CANTO - 45

Annam speaks our her mind to Nili

147. "In the moon-blanced night, royal Annam
Disclosed her mind to her friend Nili:
"My heart is burning! My belov'd Attal's hand
Has been maimed! The ankle of her husband
Has been severed and he is fully broken!
Having sustained a wound on his forehead
Withered now is gallant Velan's face!
Distress is caused! I'm the cause! The root cause!
148. "I happened to meet the aged Virappan:
Though he didn't fully disclose his mind,
Said, "Who is Narikkannan to rule this land?
In the near future, your'll be crowned!
Who knows what is in store for our future?
Knowing not, Narikkannan had gone too far!
I wish our ambition is fulfilled.
Wish you along and happy life!"

CANTO - 45

Annam speaks our her mind to Nili

147. "In the moon-blanch'd night, royal Annam
Disclosed her mind to her friend Nili:
"My heart is burning! My belov'd Attal's hand
Has been maimed! The ankle of her husband
Has been severed and he is fully broken!
Having sustained a wound on his forehead
Withered now is gallant Velan's face!
Distress is caused! I'm the cause! The root cause!
148. "I happened to meet the aged Virappan:
Though he didn't fully disclose his mind,
Said, "Who is Narikkannan to rule this land?
In the near future, your'll be crowned!
Who knows what is in store for our future?
Knowing not, Narikkannan had gone too far!
I wish our ambition is fulfilled.
Wish you along and happy life!"

இயல் - 46

நீலியும் அன்னமும் பேசியிருக்கையில் நரியின் மகன்
பொன்னப்பன் வந்தான்.

149. “பெரியார்வாய்ச் சொற்பலிக்கும்” என்றாள் அன்னம்
“பிழையார்செய் தாலுமவர் பிழையார் அம்மா!
உரியார்க்கோ தாயகமும் உரிய தாகும்
ஒன்றுக்கும் அஞ்சற்க” என்றாள் நீலி!
நரியாரின் மகன்வந்தான் அங்கப் போது
“நான்உன்றன் அத்தான்”என் நான்சி ரித்தான்!
“தெரியாதா நான்நேற்றுக் காலை, வீட்டுத்
தென்புறத்தில் நின்றிருந்தாய் பார்த்தேன் என்றான்!

150. “என்அப்பன் உன்மாமன் ஆத லாலே
எனக்குநீ மைத்துனிதான்! நானுன் அத்தான்!
பொன்னப்பன் என்றுபெயர் எனக்கு! நான்,மேல்
போட்டிருக்கும் பொன்னாடை பார் நகைபார்!
உன்னைப்போல் நான்அழகன்; அழகி நீயும்;
ஒன்பதுதேர் எனக்குமுண்டு வெள்ளியாலே!
தின்னப்பல் பண்டங்கள் வீட்டி லுண்டு
திடுக்கிட்டுப் போவாய்நீ அவற்றைக் கண்டால்!

150. “தேனாலும் பாலாலும் என்றன் மேனி
செம்மையுடன் வளர்ந்ததுண்டு. மெய்தான். இந்நாள்
மானாலும் கிளியாலும் இளைத்துப் போனேன்
மலர்ச்சோலை தன்னில்நான் ஓடி ஆடி!
ஆனாலும் ஒருபேச்சுக் கேட்பாய். நானோ
அரசன்மகன்! பலர்என்னை மணக்க வந்தார்;
போனாலும் போகட்டும் அன்ன மென்னும்
பூவையைத்தான் மணப்போமே எனநினைத்தேன்

CANTO - 46

*When Nili and Annam were conversing,
Narikkannananan's son Ponnappan came there*

149. "The words of great souls will come true
In human life!" polite Annam said.
"Culprits can't subsist long!. True descendants
Will doubtlessly inherit their homeland!
Hence fear not anything !" Nili said.
Then Narikkannan's son came there and blabbered:
"I'm your man! Didn't you see me yester morn,
When you stood just south of your house?
150. "My father is your maternal uncle!
So we are closely related.
I am Ponnappan! Look at my garments
And ornaments! All made of pure gold!
I'm handsome! You too are so pretty.
Nine carats of pure silver, I possess.
In our house, snacks in plenty we've got.
Astonished you would be on seeing that!
151. "Fondly I was fed with milk and honey.
True I was reared with love in bounty.
Now for rearing the deer and parrots
I strained my nerves and ran round the gardens!
Hence my health has run down! But, heed to this:
I am the king's son! Many girls desire
To wed me! But I've got a soft corner
For you whom I choose as my life partner!

152. "எவ்வளவோ வேலையுண்டு முடிக்க வேண்டும்
இங்கிருந்து போய்முதலில் முரசு றைந்தே
எவ்வாக்கும் திருமணத்தை முழக்கச் சொல்லி
எங்கெங்கும் வீதிகளை விளக்கச் சொல்லி
ஒவ்வொருவீ டும்சிறப்புச் செய்யச் சொல்லி
உன்பேரும் என்பேரும் எழுதி ஓலை
செவ்வையுறப் பிறநாட்டு மன்னர்க் கெல்லாம்
திருமணத்தின் அறிவிப்பை அனுப்ப வேண்டும்
153. "மணந்துகொண்டால் என்னிடமே இருக்க வேண்டும்!
மரியாதை யாய்நடந்து கொள்ள வேண்டும்!
பிணம்போல எப்போதும் தூங்க வேண்டாம்!
பிச்சைக்கா ரர்வந்தால் அரிசி போடு!
பணம்போடு! குறைந்துவிடப் போவ தில்லை!
பாலினிக்கும்! நம்வீட்டில் மோர்பு ளிக்கும்!
துணிந்து நிற்பாய் என்னோடு திருடர் வந்தால்!
சுருக்கமென்ன முகத்தினிலே? அதெல்லாம் வேண்டாம்.
154. "மனைவி என்றும் கணவனென்றும் இருந்தால் ஏதோ
மகிழ்ச்சியினால் கலாம்புலாம் எனக் கிடத்தல்
அனைவர்க்கும் உள்ளதுதான்! ஆனால் நாட்டின்
அரசனென்றும் குடிகளென்றும் இருத்த லாலே
எனைவந்து தொந்தரவு செய்ய லாமா?
எனக்கன்றோ அதுகுறைவு? நீயே சொல்வாய்!
மனிதனுக்குத் தொல்லையுண்டு பண்ணு கின்றாய்
மனைவியா மற்றென்ன விலங்கு தானா?"
155. இவ்வகையாய்ப் பொன்னப்பன் அடுக்குகின்றான்!
இளவஞ்சி, நீலிமுகம் பார்த்துப் பார்த்தே
செவ்விதழின் கதவுடைத்து வரும்சி ரிப்பைத்
திருப்பிஅழைத் துள்ளடக்கிக் கொண்டி ருந்தான்!
எவ்வளவோ சொல்லிவிட்டான் இன்னும் சொல்வான்
"என்தம்பி உனக்கென்ன பகையா? உன்னை
அவ்வளவாய் மதிக்கவில்லை என்று சொன்னால்
ஆர்குற்றம்? அப்படிநீ வைத்துக் கொண்டாய்!

152. **"I've** got plenty of work to be done.
First, a drummer I've to summon,
Order him announce our wedding news
In all the corners of our streets.
Order our subjects decorate their houses:
Prepare attractive wedding invitations
Wherein our names would find place
And dispatch them to all our neighbouring kings.
153. **"After** the marriage, you should live with me.
With due respect, you should treat me.
Never should you sleep like a corpse!
Bestow your sympathy on men of needs!
Show them your utmost benevolence!
Milk is sweet! Buttermilk always sour!
Boldly stand by me in facing the thieves!
You never fear! No more wrinkles on your face!
154. **"As** between a wife and a husband
There may be many intimate moments!
It is but natural but on the score
Never should the king be bothered!
If you take too much advantage
Won't it tell upon my image?
You're pestering me too much!
Are you my wife or a beast?"
155. **Such** meaningless words, Ponnappan prattled!
At Nili's face, young Annam often looked
And controlled herself lest her smile slipped
Breaking the doors of her crimson lips.
His blabber, he still continued:
"Is my brother your foe?
True, he doesn't give you due regard!
But who's at fault? That's how you have behaved!

152. **"I**'ve got plenty of work to be done.
First, a drummer I've to summon,
Order him announce our wedding news
In all the corners of our streets.
Order our subjects decorate their houses:
Prepare attractive wedding invitations
Wherein our names would find place
And dispatch them to all our neighbouring kings.
153. **"A**fter the marriage, you should live with me.
With due respect, you should treat me.
Never should you sleep like a corpse!
Bestow your sympathy on men of needs!
Show them your utmost benevolence!
Milk is sweet! Buttermilk always sour!
Boldly stand by me in facing the thieves!
You never fear! No more wrinkles on your face!
154. **"A**s between a wife and a husband
There may be many intimate moments!
It is but natural but on the score
Never should the king be bothered!
If you take too much advantage
Won't it tell upon my image?
You're pestering me too much!
Are you my wife or a beast?"
155. **S**uch meaningless words, Ponnappan prattled!
At Nili's face, young Annam often looked
And controlled herself lest her smile slipped
Breaking the doors of her crimson lips.
His blabber, he still continued:
"Is my brother your foe?
True, he doesn't give you due regard!
But who's at fault? That's how you have behaved!

156. “**மா**மியார் ஒன்றுசொன்னால் மறுக்கின் நாயே!

மருமகளைக் காப்பதெலாம் யார்பொறுப்பு!
நாமியார் அவரைவிடச் சிறியோ மன்றோ?
நம்பிள்ளை குட்டிகளை வளர்ப்ப வர்யார்?
மீமீன் றமும்ஒன்று, மற்றும் ஒன்று
விளையாடும், ஒருபிள்ளை தேர்நடத்தும்
ஆமிந்த வேலையெலாம் அவர்பார்க்கட்டும்
அதிலேநீ தலையிடுதல் சரியே இல்லை.

157. “**ம**ணவீட்டின் வாயிலிலே கமுகும் தெங்கும்

வாழையும்கட்டித் துதல்வேண்டும் ஒருபுறத்தில்
கணகணென இசைக்கருவி முழங்க வேண்டும்
கைகாட்டிக் கண்காட்டி ஆடும் மாதர்
மணியரங்கில் அணிசெய்ய வேண்டும்! அங்கு
வருவார்க்கு வெற்றிலையும் பாக்கும் தந்து
வணக்கத்தைச் சொல்லியனுப்புதலும் வேண்டும்!
வாயார நமைவாழ்த்தி அவர்கள் போவார்.

158. “**இ**வைஎல்லாம் ஒருபுறமிருக்க நானோ

ஏழைகட்குச் சோறிட்டுத் துணியும் தந்து
கவலையிலா திருக்கும்வகை செய்வ தென்று
காப்புக்கட்டிக்கொண்டேன்! அதுவுமின்றி
தவில்அடிப்போன் காதெல்லாம் கிழிப்பான்! அந்தச்
சந்தடியை விலக்கிவிட வேண்டும்! மிக்க
உவகையுடன் தாலியினைக் கட்டு கின்றேன்
உன்கழுத்தை என்பக்கம் திருப்பு நன்றாய்.

156. "Why do you quarrel with your mother-in-law?
Won't she safeguard her daughter-in-law?
Are we not far younger to her in age?
And who will fondly bring up our kids?
Endlessly one child'll be crying! Another
Will be playing pranks! Others some mischiefs!
Let my mother take care of all those kids!
Meaningless it is to interfere and poke our noses!

157. "The wedding hall should be well furnished,
Nicely deck'd with areca, palm and plantain fronds.
The chorus should be pleasing to our ears.
The dancing girls should be a dainty feast
To the eyes of the elite, there assembled!
Warm should be the welcome to our guests.
A decent send off with fitting presents!
They will all profusely bless us.

158. "These apart, I will generously disburse
Free food and clothing to the needy souls!
I've made a solemn vow to do all this
And thereby ameliorate their conditions!
Tavil* instrument makes a jarring noise!
Hence it has to be avoided at all cost!
I'll gladly tie *tali*** around your neck!
Why not make a positive response?

---

* A tabor-like instrument made of animal skin.

** A sacred thread tied around the neck of women at the time of their wedding.

159. "ஏன்வெட்கப் படவேண்டும்? கட்டு வோன்நான்!
 இதனாலே யாருண்ணை இகழ்வார் கூறு?
 கூன்என்ன? நிமிர்ந்திருந்தால் நல்ல தன்றோ?
 கூட்டமாய் வந்தவர்கள் போன பின்பு
 ஏனத்தில் பசுப்பாலை ஏந்தி வந்தே
 எனக்குமுனக் கும்கொடுக்கும் போது நீஎன்
 மானத்தைக் கெடுக்காதே சொன்னேன் சொன்னேன்
 வாங்கிக்கொள் நான்குடிப்பேன் குடிப்பாய் நீயும்
160. "பிள்ளைகளைத் தூங்கவைத்த பிறகு தானே
 பெற்றவள் தூங் கிடவேண்டும்? அதைவிடுத்துச்
 சொள்ளொழுக நீமுன்பு தூங்க லாமா?
 சொல்" என்றான் கொட்டாவி விட்டுக் கொண்டே
 பள்ளிக்குப் போகையிலே பிள்ளை கட்டுப்
 பண்டங்கள் கொடுத்தனுப்பச் சொன்னான் சொல்லி
 வெள்ளைவிழி காட்டிஉடல் துவண்டு குந்தி
 மெதுவாகப் படுத்துப்பின் குறட்டை விட்டான்.
161. சிரிக்கின்ற நீலியினை நோக்கி அன்னம்
 தெளிந்திடும்உள் ளத்தோடு செப்பு கின்றாள்:
 "இருக்குமென நான்நினைந்தேன் அந்தப் பேழை
 இவனிடத்தில் இல்லையடி! நல்ல வேளை
 சிரிக்கஉடல் எடுத்தவனை மணக்கத் தக்க
 தேவைஇல்லை! ஆனாலும் இவனைப் போலே
 பொருத்தமிலான் பேழையினைக் கொண்டு வந்தால்
 பொற்றாலி புனையவோ வேண்டும்" என்றாள்.

159. **"D**on't feel shy at the wedding ceremony!
We're husband and wife thereafter!
Hence with us, surely none can find fault,
Bend not your back! And stand erect!
After the band of guests melts away,
Enter the nuptial room with charming sway!
Let's share the sweet milk you then bring!
I shall drink! Shall offer you to drink!
160. **"W**omen're expected to lull their children
Before going to bed! Would any woman
Sleep drooling, ere her children fall asleep?
Tell me is it fair?" thus he asked yawning!
He advised her to offer caramels
To children when they go to school.
Tiresome, he closed his eye-lids, then sat
And slowly stretched himself and snored.
161. **W**hen Nili burst out in hearty laughter
Annam made a clean breast of what she thought:
"I feared that he might have that treasure chest!
But it's not so, I am fortunate!
I need not marry this laughing stock;
But by chance, if a man of this stock
Happens to trace and bring that treasure,
I might have to submit to his venture!"

159. **D**on't feel shy at the wedding ceremony!
 We're husband and wife thereafter!
 Hence with us, surely none can find fault,
 Bend not your back! And stand erect!
 After the band of guests melts away,
 Enter the nuptial room with charming sway!
 Let's share the sweet milk you then bring!
 I shall drink! Shall offer you to drink!

160. **W**omen're expected to lull their children
 Before going to bed! Would any woman
 Sleep drooling, ere her children fall asleep?
 'Tell me is it fair?' thus he asked yawning!
 He advised her to offer caramels
 To children when they go to school.
 Tiresome, he closed his eye-lids, then sat
 And slowly stretched himself and snored.

161. **W**hen Nili burst out in hearty laughter
 Annam made a clean breast of what she thought:
 "I feared that he might have that treasure chest!
 But it's not so, I am fortunate!
 I need not marry this laughing stock;
 But by chance, if a man of this stock
 Happens to trace and bring that treasure,
 I might have to submit to his venture!"

இயல் - 47

நீலியும் அன்னமும் நிலா முற்றத்திற் சேர்ந்தனர்.
அதே இரவில் நரிக்கண்ணனும் அமைச்சும் தனித்துப்
பேசியிருந்தார்கள்.

162. சிரித்திருந்த நீலியவள் இரக்க முற்றாள்!
சிலபேசி நிலாமுற்றம் நீங்கி னார்கள்!
விரித்திருந்த மெத்தையிலே தனிய றைக்குள்
மேம்பாட்டுத் தாமரைக்கண் கூம்ப லுற்றாள்!
கிரிச்சென்னும் சுவர்க்கோழி வாய டங்கிக்
கிடக்கின்ற நள்ளிரவில் அமைதி யின்றி
நரிக்கண்ணன் தனக்குரிய அமைச்ச னோடு
நடுக்கமொடு பலபேசிக் கிடப்பா னானான்.
163. “தேன்வெறுக்கும் வண்டுண்டோ! நல்அ றப்போர்ச்
செயல்வெறுக்கும் தமிழருண்டோ! தெண்ணீர் தன்னை
மீன்வெறுத்த துண்டோ! இவ் வன்ன மென்னும்
மின்னாள் தன் திருமணத்தை வெறுத்து ரைத்தாள்!
ஏன்வெறுத்தாள்? பேரின்பம் விருபு கின்றாள்!
எதைஅவள்பே ரின்பமென நினைத்தாள்? யாவும்
தான்வெறுத்தும், என்குடியை வேரறுத்தும்
தன்பழிதீர்ப் பதையே பேரின்பம் என்றாள்.
164. “பேழையினை, அதிலிருக்கும் பட்ட யத்தைப்,
பெற்றபின்பு கதிர்நாட்டின் உரிமை தன்னை
வேழத்தா னிடம் காட்டி ஆட்சி பெற்று
வெள்ளெருக்கை என்வீட்டில் வளர்க்க அன்றோ
ஆழத்தில்உழு கின்றாள்? என்ன செய்வேன்!
அறிவுடையாய் உரை” என்றான்! அமைச்சன் சொல்வான்:
“பேழைகிடைக் காதபடி செய்ய வேண்டும்
கிடைத்துவிட்டால் பேரிழவே” என்று சொன்னான்.

CANTO - 47

*Nili and Annam reach the court-yard.
During the same night Narikkannan and his
confidant seen discussing*

162. **N**ili's laughter suddenly waned! She grew sad!
Silently they strolled and reached the court-yard.
In the chamber, over the well-spread mattress
Annam, lay like a fair infolding lotus-
They retired to a moon-lit yard
When even cicadas didn't ring!
Narikkannan and his close confidant
Discussed a number of things amidst trembling thoughts.

163. **"D**oes a honeybee hate honey? Will any Tamil
Dread to fight for justice? Will the fish
Despair living in cool water?
But this dazzling damsel derides her wedding!
In fact, she yearns for worldly pleasures!
But her sense of pleasure is different.
By uprooting my clan, she wants to avenge-
That alone she feels to be the real pleasure!

164. **"S**he is now making all preparations
To trace the treasure chest and thence
The bronze epigraph therein and establish
Her claim and get herself crowned as the queen!
Does she plough deep to grow madar* in my house
And raze it? Tell me what is to be done!"
He replied, "Let's see she dosen't get that chest!
If not, we will be fully ruined!"

---

* There is a belief that if madar grows in a dwelling house, the entire family will be ruined.

165. “நமைச் சேர்ந்த படைமறவர் போல்உ டுத்து
நம்மோடு நின்றிருந்தான் அவன்பால் தந்து
'சுமந்துபோய்த் தேரோட்டி யிடம்கொ டுப்பாய்
தூய்தான பேழையினை' என்று சொன்னேன்
இமைக்குள்ளே கருவிழியைப் கொண்டு போகும்
எத்தனவன் பேழையினை ஏப்ப மிட்டான்!
கமழாத புதர்ப்பூப்போல் திருடர் யாரும்
கதிர்நாட்டின் மலைமேல்தான் இருத்தல் கூடும்.
166. “பெரும்பாலும் பேழையங்கே இருத்தல் கூடும்!
பெருந்திரளாய் ஆட்களைநாம் அனுப்ப வேண்டும்!
ஒருவரையும் மலைப்பக்கம் விடுதல் வேண்டாம்!
ஊர்தோறும் தேடுவதும் தேவை” என்று
நரிக்கணானன் உரைத்திட்டான். அமைச்சன் சொல்வான்
“நம்,மலையில் பிறர்வருதல் கூடா தென்று
தெரிவித்தல் முறையல்ல. வேழ மன்னர்
திட்டத்தை நாம்மறுத்தல் கூடா” தென்றான்.
167. “ஆம்! இதற்கோர் சூழ்ச்சியினை நானு ரைப்பேன்
அம் மலையில் இப்போதே பூதம் ஒன்றை
நாம் அனுப்பி அஞ்சும்வகை செய்யச் சொல்லி
நாடெல்லாம் அந்நிலையைப் பரப்ப வேண்டும்
போம்மக்கள் போவதற்கு நடுங்கு வார்கள்
போய்த்தேடு வாரெல்லாம் நாமே யாவோம்
நீமாறு பேசாமல் இதனைச் செய்க
நெடுபேழை கிட்டும்” என நரியு ரைத்தான்.

165. "That knave was dressed like a Vezham soldier
 And stood amidst us! That precious treasure
 I gave him to be handed over
 To Kuppan, my charioteer!
 Knowing the art of stealing e'en pupils
 From one's eyes, he stole that chest!
 Like smellless flowers in thickest
 Might dacoits be hid in montane heights!

166. "Probably that chest might be stashed there,
 Where we've to depatch men in numbers!
 Should also see others don't go near that mount!
 In the plains too our eyes we've to set"
 As Nari said so, his friend replied:
 "Can we prevent men from going
 To that mount? Will it not be construed
 As a defiance of Vezham king's commands?"

167. "True, but let me suggest a mega trick;
 We have but to play a monster trick!
 Launch a goblin we shall o'er there
 And spread a rumour over the land
 To frighten people from going near the mount.
 We alone will be there in the hunt!
 Without wasting time, do what I say!
 The chest will be surely ours!" Nari said.

இயல் - 48

நரிக்கண்ணனின் ஏற்பாட்டின்படி “எட்டி” என்பான்
பூதம்போல் மலைமேல் ஏறிக் கூச்சலிட்டான்.

168. “எட்டி” எனும் ஓர்ஆளை அழைத்து வந்தே
எரிவிழியும் கருமுகமும் நீண்ட பல்லும்
குட்டைமயிர் விரிதலையும் கொடுவாள் கையும்
கூக்குரலும், நீர்ப்பாம்பு நெளியும் மார்பும்
கட்டியதோர் காருடையும் ஆக மாற்றிக்
காணுவார் நிலைப்படியே பூதம் ஆக்கி
விட்டார்கள் மலையின்மேல்! “எட்டி” நின்று
வெளியெல்லாம் அதிர்ச்சியறக் கூச்ச லிட்டான்.

CANTO - 48

*As planned by Narikkannan one Etti was
sent to the mountain disguised like a monster.
He made a loud cry*

168. A person named 'Etti'* was brought there
And made to appear like a monster!
Black face, flaming eyes and protruding teeth
Broad skull, short hair, armed with a dagger,
A water snake crawling on the breast-portion
Of its black robe and frightening noise!
In the mount, he was so disguised to scare
And Etti's deafening roar blared everywhere!

இயல் - 49

பூதத்தைக் கண்டரும் கேள்வியுற்றவரும் அஞ்சி
நிலைகுலைந் தோடினார்கள்.

169. ஒளிவிளைக்கும் கதிரவனும், தோன்றாக் காலை
உயிர்விளைக்க நெல்விளைக்கும் உழவ ரெல்லாம்
களிவிளைக்கும் தமிழாலே பண்டி தர்க்குக்
கலைவிளக்கும் எளியநடைப் பாட்டுப் பாடிக்
குளிர்விளைக்கும் மலைசார்ந்த நன்செய் நாடிக்
கொழுவிளைக்க உழச்சென்றார்; காதில் கேட்டார்
வெளிவிளைத்த கூச்சலினை! மலைமேற் கண்டார்
விழிவிளைக்கும் எரியோடு கரும்பு தத்தை!

170. ஆழ்ந்தடிக்கும் ஏரடியும் தாற்றுக் கோலும்
அயலடிக்கும் வால்எருதும் நோக்கா ராகி
வீழ்ந்தடித்துக் கொண்டோடி நகர டைந்து
விலாஅடிக்கும் பெருமூச்சு விட்டு நின்று
“சூழ்ந்தடித்துத் தின்னஒரு கரிய பூதம்
சுடரடிக்கும் கொடுவாளும் கையு மாகத்
தாழ்ந்தடிமேல் அடிவைத்து வருங்கால் அந்தச்
சந்தடிகேட் டடியேங்கள் வாழ்ந்தோம்” என்றார்.

171. இதுமட்டும் சிலர்உரைக்கக் கேட்கு மட்டும்
இன்னொருவன் புளுகினான் இயன்ற மட்டும்:
“அதுமட்டும் தனியல்ல! வான மட்டும்
அளவுடைய ஐந்தாறு பெரும்பூ தங்கள்
குதிமட்டும் நிலத்தினிலே தோன்றா வாகிக்
கொண்டமட்டும் ஆட்களையும் வாயிற் கௌவி
எதுமட்டும் வருவேன்என் றெனையே பார்க்கும்
என்மட்டும் தப்பினேன்” என்று சொன்னான்.

CANTO - 49

Etti causes a flutter

169. **E**re the radiant sun rose, farmers with their ploughs,
Humming sweet lyrics in chaste Tamil –
The source of rhythm for the bards of renown
Set out to till deep their paddy field
Just at the foot of hill that wafts cool breeze.
Feeding the world is their sacred task.
They heard the scaring voice of Etti's blare!
Some saw this murky goblin with eyes aflame!
170. **A**bandoning their ever toiling oxen
The sharp tilling tool and the goading rod
They took to heels headlong and reached the town.
Heaving a deep sigh! They swore then
They had seen a huge and black troll
Move in measured steps carrying a dazzling dagger
And on hearing the sound of its foot steps
They had raced fast to save themselves!
171. **A**s these men uttered such trembling words
One betrayed his skill in belching out lies!
"Not a solitary one! But five or six
All so tall as to touch the very sky
But with no foot and with cloven hoof!
Yet holding so many men in its jaws!
It could reach anywhere! When it stared at me
I ran for my life!" So ran his tale!

172. “வாலிருந்த தா?” என்றே ஒருசேய் கேட்டான்
 “வாலில்லை பின்புறத்தில் ஏதோ ஒன்று
 கோலிருந்ததோ என்றும் கொடியோ என்றும்
 கூறமுடியா நிலையில் இருந்த” தென்றான்
 மேலிருந்து வந்திடுமோ என்றான். அந்த
 வீதிவரை வந்ததனைப் பார்த்தேன் என்றான்.
 காலிருந்தும் போதாமல் இறக்கை வேண்டிக்
 கடிதாக ஓடினான் ஐயோ என்றே!
173. அவனோடக் கண்டொருவன் ஓட அங்கே
 அத்தனைபேரும் பறந்தார்! பூதம்! பூதம்!
 இவனோடி வந்ததெனக் கூச்சலிட்டார்!
 இவ்வீதி அவ்வீதி மக்கள் எல்லாம்
 கவனோடும் கல்லைப்போல் விரைந்தா ரேனும்
 எவ்விடத்தில் போவதென்றும் கருதவில்லை.
 கவலைஎரு துகள்போல மக்கள் யாரும்
 கால்கடுக்க நகர்சுற்றச் சுற்றி வந்தார்.
174. அத்தெருவில் அவ்வீட்டில் பூதமென்றும்
 அதுபூதம் இதுபூதம் எனப்பு கன்றும்
 தொத்துகின்ற வெளவால் போல் மரத்தின் மீதும்
 தூங்குகின்ற பூனைபோல் பரண்கள் மீதும்
 முத்தெடுக்கும் மனிதர்போல் கிணற்றி னுள்ளும்
 மூட்டையினைப் போல்வீட்டின் இடுக்கி னுள்ளும்
 மொய்த்திருக்க லானார்கள்! கருத்தின் பூதம்
 முன்னிற்கும் பூதமாய் எங்கும் கண்டே.
175. முன்னடப்போர் பின்வருவோர் தம்மை எல்லாம்
 முகம்திருப்பிப் பார்க்கும்முனம் பூதம் பூதம்
 என்றலறி எதிர்வருவோர் தமைஅணைக்க
 என்செய்வோம் பூதமென அவரும் ஓடி
 நின்றிருக்கும் குதிரையையோ எதையோ தொட்டு
 நிலைகலங்கி விழும்போதும் புழுதி தூற்றி
 முன்றிலிலே பிள்ளைகளின் கண்கெடுத்து
 முழுநாட்டின் எழில் கெடுக்க முழக்கஞ் செய்வார்!

172. **"D**id you notice a tail?" asked one.
 "No tail, but something resembling
 A cane or creeper, though I can't describe
 What it actually was!" "Would it descend
 From the mountain and reach the thorpes?"
 "With lofty steps it walked in our streets!"
 No wings to fly! But used his heels as such!
 And flew fast with alarming shout!
173. **S**eeing him run post haste to save himself
 Others too ran! "Monster! Monster!"
 "It has come over here!" they cried.
 Like a stone darting fast from a sling
 Headlong they ran helter skelter-
 Where they went they didn't care!
 Like the oxen tied to a baling yoke
 They ran round in the beaten track!
174. **"O**n that street!" "Inside this house!" "Here's the monster!"
 "There yet another!" people thus cried in scare!
 Like owls they hung down the trees!
 Like cats they slept on lofters!
 Inside wells as if for mining pearls,
 And they swarmed like bugs in all the corners!
 Nari's masterpiece, the imaginary monster
 People swore having sighted everywhere!
175. **A**t times men mistook those who followed them
 And cry "Monster!" daring not even turn back!
 Out of fear they embraced men
 Coming from the opposite direction!
 While all ran in scare, they crashed against a mare
 Or some such animal! And as they fell
 The dust blurred the vision of children there!
 The whole country's fame was marred by their scare!